

[Brorsen.]

talelser, han fremkom med i Slutningen af sin Tale.

Det ærede Medlem udtalte om Lovgivningsarbejdet her i Vinter, at det havde været et Rekordaar. Ja, det har i alt Fald været et Rekordtempo, vi har haft over Arbejdet i de sidste Dage og Uger herinde. Jeg beklager, at man hvert Aar skal diskutere det Spørgsmaal og rette Henvendelser derom til Regeringen. Der er særlig Grund dertil netop i Aar, idet jeg ikke mindes, at der har været et saa forrygende Tempo over Lovgivningen som i de sidste Par Uger; ingen i denne Sal har været i Stand til i Detailler at følge med i de Ændringsforslag og de Lovforslag, der skulde behandles her hele Døgnet rundt. Vi har skullet holde Partimøder, træffe vigtige Beslutninger i Partierne. Arbejdet var i Virkeligheden næsten ikke til at overkomme længere.

Jeg skal ikke spille mange flere Ord paa det, men jeg vil henstille til rette vedkommende, at vi i alt Fald i det kommende Aar — det kan ikke være for meget forlangt — i Tide faar at vide, hvordan Regeringen vil planlægge Arbejdet for de sidste Uger, saa vi kan indrette vore Forhold derefter. Der er ikke megen Mening i et saadant Tempo som det, vi i Øjeblikket har og har haft den sidste Tid, for det er, som sagt, umuligt at følge med; ingen er i Stand dertil. Og hvorledes med Meddelelserne til Offentligheden? De Taler, vi hører herinde, skulde helst bringes ud; men det er komplet umuligt for Bladene at bringe et blot nogenlunde anstændigt Referat under et saadant Tempo som det, vi for Tiden har.

Vi er altsaa nær ved Afslutningen af denne Samlings Arbejde og har i det væsentlige Resultaterne af det første Aar, hvori den nuværende Regering har haft Flertal i begge Rigsdagens Ting. Med Antallet af Lovforslag, der har været behandlet, maa selv de, der forlanger det mest mulige af Rigsdagen i Retning af Arbejde, antagelig være tilfredse. Saa vidt mig bekendt er der behandlet omkring 130 Lovforslag, og mange af disse er meget betydningsfulde. Det maa sikkert siges at være fuldt og helt, hvad Rigsdagen kan overkomme i en 6—7 Maaneder. Det afgørende er imidlertid

ikke Antallet af Lovene, men Indholdet af Lovgivningen. Om dette vil der selvsagt være delte Meninger, saavel uden for som inden for Rigsdagen. Man kan som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet reklamere med det og sige, at det ikke alene har været et Rekordaar, men en ualmindelig rig Samling med Hensyn til betydningsfulde Resultater. Men det afgørende er til syvende og sidst, hvorledes disse Love vil virke i Praksis; det vil vi først faa at vide, efterhaanden som de træder i Kraft.

Under Debatterne her i Rigsdagen, ogsaa de saakaldte storpolitiske Debatter, tales der ikke meget om Udenrigspolitik, som man kender det fra de store Landes Parlater. Vi er naturligvis i lige saa høj Grad interesserede i Udviklingen ude omkring os; men i den Omstændighed, at vi ikke tæller med, som det lille Land vi er, i den storpolitiske Koncert, har vi Aarsagen til, at vi ikke videre behandler dette Spørgsmaal.

Det, der udadtil interesserer os, og jeg kan sige interesserer os ganske uhyre, er den handelspolitiske Udvikling. Vi ved — det har vi alle her paa Rigsdagen fulgt med den største Interesse —, at der paa Hollands Initiativ er ført Forhandlinger mellem Oslo-Magterne, som man kalder dem, med det for Øje at fjerne en Del af de mange Skranke, som hindrer en naturlig Vareudveksling mellem Landene. Hvilket Stade disse Forhandlinger staar paa, ved kun de mest indviede; det sidste Møde blev, saa vidt jeg ved, holdt i Helsingfors, og efter Udtalelser i Bladene skulde der være opnaaet ret gunstige Resultater, i alt Fald skulde gunstige Resultater være i Sigte. Men man bliver alligevel noget forstemt, naar det samtidig meddeles, at der i Aarets Løb atter vil blive holdt et Møde; det ser ud til, at det har lange Udsigter. Naar disse Forhandlinger føres videre frem, er det klart, at vi alle, som er solidariske her paa Rigsdagen, ved, at man selvfølgelig ogsaa i andre Lande, som vi skal samhandle med, forlanger Systemet ændret, som de har i de paagældende Lande, selv om altsaa disse Systemer er forskellige fra Land til Land.

Den danske Offentlighed har navnlig været interesseret i at høre om Resultater fra Statsministerens sidste Rejse, den til